

Docentce MUDr. Janě Prausové, Ph.D., v přátelství a s obdivem

Koutecký J.

Zastávám názor, že laudace k životnímu jubileu nemá být suchým výčtem dat, která lemují oslavencovu kariéru. Nemůže jím být zvláště tenkrát, když gratulant jubilanta dobře zná a sleduje jeho život po dlouhá léta. Taková je situace vztahu doc. Prausové, pro mne Jany, a mne.

Jana promovala na tehdejší Fakultě všeobecného lékařství v červenci roku 1981 a už 1. srpna nastoupila na radiologické oddělení Fakultní nemocnice v Motole. Byl jsem v té době primářem oddělení dětské onkologie a od toho roku jsme zůstali oba dva nemocnici věrní. Setkáváme se 35 let. Ta mi dala dokonale ji poznat jak po stránce odborné, tak z pohledu jejího člověčenství. To mě opravňuje podat o ní zasvěcené svědectví.

Dnes už si nikdo nedoveďe představit, za jakých podmínek Jana vstoupila do klinické praxe. Za protektorátu Němci postavený přízemní barákový špitál, nejmenší klinické pracoviště v nemocnici vybavené 19 lůžky, třemi lékaři a rentgenovým a césiovým zářičem. Po zemi běhali rusové a švábi a trvalými hosty byli potkani. Nebylo by se co divit, kdyby mladá, začínající lékařka utekla, navíc deprimovaná tristními léčebnými výsledky.

Ne tak Jana. Zmíněné okolnosti jí byly výzvou, která jejím zaníceným zájmem a soustavným vzděláváním přinášela vzestup. Vzpomínám, jak těžké chvíle jsem jí připravoval i já. Obě onkologická pracoviště, dospělých i dětí, trpěla nedostatkem lékařů. Noční i víkendové služby sloužil každý z rozhodnutí ředitelství na obou odděleních. Živě si představuji úzkost Jany, když jí v noci sestra zavolala k nemocnému kojenci. Ale netrvalo to dlouho a obešlo se to bez maléru.

Jana se první léta věnovala radioterapii (I. a II. atestace 1985, resp. 1990), ale stále silněji ji přitahovala onkologie.

Už v roce 1990 se stala primářkou oddělení, na kterém začínala. V roce 2000 složila atestaci z klinické onkologie. Úroveň diagnosticko-terapeutické péče, při spolupráci s ostatními motolskými pracovišti, se plynule zvyšovala, a byly to dvě okolnosti, které zásadně ovlivnily motolskou onkologii – otevření dokonale vybaveného radioterapeutického pracoviště v nově postaveném pavilonu (na kterém se začaly ozařovat děti, které jsme do té doby rozváželi k radioterapii po různých pražských nemocnicích – 1997) a otevření 57lůžkového pracoviště v „moderním monobloku“ s 30lůžkovým stacionářem (1998), které bylo ustaveno roku 2013 Onkologickou klinikou a Jana jmenována jeho přednostkou. Řídí pracoviště s 30 lékaři a v úhrnu více než 100 pracovníků a řídí je dobře.

V plynoucích letech plnila vědecko-pedagogické úkoly. Stala se odbornou asistentkou 2. lékařské fakulty UK v Praze (1991), vedoucí komplexního onkologického centra FN v Motole (2006), získala titul Ph.D. (2008) a stala se docentkou klinické onkologie (2012). Pod-

mínky pro dosažení kariéry byly pro ni nesrovnatelně těžší než pro ty, kteří jí dosahovali na velkých pracovištích s tradicí. Dokladem respektu, kterého v onkologické obci dosáhla, je skutečnost, že byla v roce 2015 zvolena předsedkyní České onkologické společnosti ČLS JEP. U všeho, čím procházela, jsem byl, o jejím úsilí a překonávání překážek, které zdolávala, vím více než ostatní.

Jistě nemusím v přiděleném rozvahovém limitu laudace rozvádět odbornou úroveň Jany a pracoviště, které vybudovala téměř z ničeho. Za podstatné považuji zmínit její člověčenství. Kdysi jsem viděl její fotografii z dívčích let, na které se vznáší v jakési krasobruslařské kreaci vysoko nad ledovou plochou. Z té výšky se v dalším životě snesla na zem, aby nejen svojí odborností, ale i svým pojetím života, přístupem k nemocným, spolupracovníkům a studentům svůj lidský postoj doložila. Je přísná, ale s odzbrojující laskavostí, je vnímavá ke složitým problémům, které život přináší, je vstřícná, naslouchající a ochotná kdykoliv přispět svou pomocí všude, kde je třeba.

I když v osobním životě čelila krutým situacím, nezlomily ji, vyšla z nich plná energie a radosti ze života a práce. Vidáme se často, často spolu „probíráme svět“, často ji zatěžují přímluvami za dospělé nemocné, kteří mě požádají o pomoc. Ona mě „obtěžuje“ letos už po 18. výzvou k úvodní přednášce na jí pořádaných Motolských dnech. Všechna ta „často“ provázejí naše přátelství (při ge-

neračným rozdílu 25 let), stejně jako vřídlost, úsměv a souznění. Život každého člověka je o vztazích. Můj vztah s Janou patří k těm šťastným. Vám, kteří moji laudaci dočítáte, přeji co nejvíce takových vztahů, jaký je ten náš. Milé Janě přeji, aby jí bylo na světě dobře v soukromém i v profesním životě. Aby ji měli rádi ti, které má ráda, a aby ji těšilo všechno, co má ráda. Lidský věk se

dlouží, takže se má na co těšit do mnoha dalších let.

Ad multos annos, milá Jano.

Tvůj

Josef (Peťa) Koutecký

*prof. MUDr. Josef Koutecký, DrSc.
Klinika dětské hematologie a onkologie
2. LF UK a FN v Motole, Praha*

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ

SOUTĚŽE NA PODPORU AUTORSKÝCH TÝMŮ PUBLIKUJÍCÍCH V ZAHRANIČNÍCH ODBORNÝCH TITULECH

Vítězným autorským týmem je:

Havranek O., Kleiblova P., Hojny J., Lhota F., Soucek P., Trneny M., Kleibl Z.
Association of Germline *CHEK2* Gene Variants with Risk and Prognosis of Non-Hodgkin Lymphoma
PLoS One 2015; 10(10): e0140819. doi: 10.1371/journal.pone.0140819.

citovaná práce z Klinické onkologie

Dusek L., Muzik J., Gelnarova E., Finek J., Vyzula R., Abrahamova J.
Cancer Incidence and Mortality in the Czech Republic.
Klin Onkol 2010; 23(5): 311–324.

Redakce bude kontaktovat prvního autora.
Blahopřejeme!

**KLINICKÁ
ONKOLOGIE**

ambit media®